

Boettler;
Moza marginum.

C i
XIV
53 a

N12<515410154 021

LS

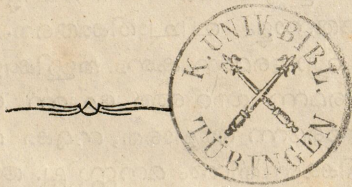

ubTÜBINGEN

^{Ksh}
Moxa mārgam
(malayalam)

മോക്ഷമാർഗ്ഗം .

BY

Rev. J. G. BEUTTLER.

2nd Edition. 3000 Copies.

COTTAVAM: C. M. PRESS.

1859.

Ci XIV. 54.53 2

തലവാചകം.

ഹേ സഹോദരന്മാരേ, ഞരം പുസ്തകത്തിൽ അ
റിയിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ തക്കിക്കുന്നതിനായിട്ടും,
നിങ്ങളെ ഭുഷിക്കുന്നതിനായിട്ടും പറയുന്നത എ
ന്ന ഒരുനാളും വിചാരിക്കരുതെ. നിങ്ങൾ വ്യാജ
ത്തെ വ്യാജമെന്ന കണ്ട തള്ളിക്കളകയും സത്യത്തെ
സത്യമെന്ന അറിഞ്ഞ ചേന്ന കൊള്ളുകയും ചെയ്
യെന്നമെന്ന അല്ലാതെ, നമുക്ക തക്കിക്കുന്നതിനും
നിന്ദിക്കുന്നതിനും മനസ്സില്ല. ആകയാൽ നാം അ
റിയിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ മനോഭുഖത്തോടല്ല സ്തേ
ഹത്തോടെ കേൾക്കണമെന്നും സത്യമുള്ള വെളി
ച്ചും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച പ്രകാ
ശിക്കണമെന്നും അത്രെ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നത
അതിന ദൈവം കൃപ ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുശിവന്മാരെ കുറിച്ചു

സത്യദൈവം ഏകനാകുന്നു. അവൻ അല്ലാതെ വേറെ ദൈവങ്ങൾ ഇല്ല. ആ സത്യദൈവത്തെ അറിയുന്നത പ്രധാനആവശ്യം തന്നെ. അവന്റെ കൃപയെ ലഭിക്കുന്നത സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യമല്ല. ഒരു ദൈവം മാത്രം ഉണ്ടെന്നുള്ള സത്യത്തെ നിങ്ങൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞു അനേക ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള അബദ്ധത്തെ വിശ്വസിച്ചു അവയെ തൊഴുത സേവിച്ചു വരുന്നത പ്രസിദ്ധമല്ല. എന്നാൽ ദൈവം ഏകനത്രെ എന്ന വിചാരിച്ചാതെ അനേക ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന പറയുന്നത പ്യാജമല്ലയോ? സാക്ഷാൽ ദൈവത്തെ തള്ളി, ഇല്ലാത്ത ദൈവങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നത മഹാ പാപം അല്ലയോ? ദൈവങ്ങളല്ലാത്തവരിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത അഭൂവില്ലാത്ത അജ്ഞാനം തന്നെ. നിങ്ങൾ ഇതിനെ താല്പ്യമായി വിചാരിക്കേണ്ടതിന ദൈവം മനസ്സു വരുത്തി തരുമാറാകട്ടെ.

പക്ഷെ സത്യദൈവം ഒരുവൻ മാത്രമെ ഉള്ളു. ആ ദൈവം ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്ന ബ്രഹ്മാവ തന്നെ എന്ന നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും. സാമസം വേണ്ടാ. നിങ്ങളുടെ പുരാണങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മാവിനെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചിലത എടുത്ത കാണിച്ചശേ

ഷം, നിങ്ങൾ തന്നെ വിധിക്കണം.

ബ്രഹ്മാവ സൌന്ദര്യ പദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്ന തില മാത്രം എടുത്ത ഒരു പെണ്ണിനെ സൃഷ്ടിച്ചതിനാൽ ആ പെണ്ണിനെ തിലോത്തമ എന്ന പേര വന്നു എന്നും, തന്റെ അപ്പന്റെ കൊള്ളുരുതാത്ത ആഗ്രഹത്തെ അവൾ സമ്മതിക്കാതെ നാലു ദിക്കിലും ഓടി ഒളിച്ചപ്പോൾ, ബ്രഹ്മാവ അവളെ കണ്ടെത്തുവാനായി നാല മുഖങ്ങളെ ധരിച്ചു എന്നും, അവളെ കണ്ട ഉടനെ അവന്റെ കയ്യിൽ അകപ്പെടാതെ ഇരിപ്പാൻ അവൾ പെണ്ണാനായി ഓടിയപ്പോൾ അവൻ ആണ്ണാനായി പിന്തുടന്നു എന്നും, അതിന്റെ ശേഷം അവൾ പെണകിളിയായിട്ട പറന്നപ്പോൾ അവൻ ആണകിളിയായിട്ട പറന്നു ചെന്നു എന്നും, പിന്നെയും അവൾ പ്രയാസപ്പെടുമ്പോൾ അരുണോചലത്തെ കണ്ട ഇപ്പോൾ ഉദിക്കണമെന്ന പറഞ്ഞ അതിൽ പ്രവേശിച്ചു തെറ്റി പോകയും ചെയ്തു എന്ന സ്കാദം തുടങ്ങിയുള്ള പുരാണങ്ങളിൽ പറയുന്നു.

പിന്നെ വീണ്ടും ബ്രഹ്മാവിനോട നീ ശിവന്റെ ശിരസ്സു കണ്ടിട്ട ഇങ്ങ വരണമെന്ന പറഞ്ഞാറെ, ബ്രഹ്മാവ ശിവന്റെ തലയെ അന്വേഷിച്ചു പോയി ഏറിയ വഴി തേടീടും അത കാണായ്കയാൽ, മടങ്ങി വരുമ്പോൾ കണ്ടില്ല എന്ന പറയുന്നത, കുറവ എന്നു വച്ചു, ഒരു അസത്യം പറവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഉടനെ വീണ്ടും ശിവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന ശിവന്റെ ശിരസ്സു കണ്ടു എന്ന പറഞ്ഞതിന്ന സാക്ഷിയായി കൈതപ്പൂവും തുളസിയും പറഞ്ഞു എന്ന പുരാണങ്ങളിൽ വായിച്ചു കാണാം. ഞം പറഞ്ഞതിൽനിന്ന രണ്ട കായ്കളെ അറിഞ്ഞ കൊള്ളണം.

പാമത. ബ്രഹ്മാവ താൻ സൃഷ്ടിച്ച മകളെ മോഹിച്ചു, തന്റെ കൊള്ളുരുതാത്ത ആഗ്രഹത്തിന്ന

അവൾ സമ്മതിക്കാതെ ഓടുമ്പോൾ അവളെ ബലാപ്കാരം ചെയ്യണമെന്ന വചനം പിടിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന്നു വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു.

പാമത. ശിവന്റെ ശിരസ്സിനെ വളരെ പ്രയാസത്തോടെ അന്വേഷിച്ചിട്ടും, അതിനെ കാണാതെ ഇരുന്നപ്പോൾ താൻ അതിനെ കണ്ടു എന്ന കള്ളം പറഞ്ഞത മാത്രമല്ല പുഷ്പങ്ങളെ കൊണ്ടും തന്നിരിക്കുവേണ്ടി കള്ള സാക്ഷി പറയിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ ചെയ്യും. അക്രമങ്ങളെ കുറിച്ചു എന്ത പറയേണ്ടു? തന്റെ സ്വന്ത മകളിൽ മോഹിച്ചില്ലയോ? അങ്ങിനെയുള്ള അക്രമക്കാരൻ വേറെ ഒരുത്തനെക്കിലും ഉണ്ടോ? ദുഷ്ട മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലും ഒരുത്തൻ തന്റെ മകളോട വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നതിന്നു തുനിയുമോ? പറവാൻ പോലും ലജ്ജ തോന്നുന്ന പാപത്തെ ചെയ്യു ബ്രഹ്മാവിനെ ദൈവമായിട്ടു വന്ദിക്കുന്നത പാപമല്ലയോ? ഇപ്രകാരമുള്ളവനെ സൃഷ്ടി കർത്താവെന്ന പറയുന്നത വളരെ അബദ്ധമല്ലയോ?

ഇത കൂടാതെയും ബ്രഹ്മാവ കള്ളം പറഞ്ഞില്ലയോ? ഒരുത്തൻ നിങ്ങളോട കള്ളം പറഞ്ഞാൽ അവനെ വിശ്വസിക്കുമോ? അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ കള്ളം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ബ്രഹ്മാവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നത എങ്ങിനെ? ദൈവം കള്ളം പറയുമോ? ഒരുനാളും ഇല്ലല്ലോ.

ബ്രഹ്മാവിന്റെ കാര്യം ഇപ്രകാരം ആയിരിക്കുകൊണ്ടു അവൻ ദൈവമല്ല എന്നുള്ളത സ്പഷ്ടം തന്നെ. ബ്രഹ്മാവിനെ ദൈവമല്ല എന്നു തള്ളിക്കളഞ്ഞാലും ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്ന വിഷ്ണു സതാദൈവമാകുന്നു എന്ന നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും. ആകട്ടെ നിങ്ങൾ ധൃതിപ്പെടാതെ ഇരിപ്പിൻ. അവനെ കുറിച്ചും ഏതാനും പറയാം.

വിഷ്ണു മഹിമ.

വിഷ്ണു ഭൂലോകത്തിൽ കൃഷ്ണനായി അവതരിച്ചു എന്നും, ആ കൃഷ്ണാവതാരം എല്ലാ അവതാരങ്ങളിലും ശ്രേഷ്ഠമെന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നവല്ലോ. അവന്റെ അതൃപ്തകഥകളെ കുറിച്ചു പുരാണങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചിലത ഇവിടെ എടുത്ത പറയാം. കൃഷ്ണൻ വളരെ ഗോപസ്ത്രീകളെ പുണർന്ന ശ്രീധയാവശിച്ചു എന്നും, അവൻ ഒരു ദിവസം വളരെ ഗോപസ്ത്രീകളോട കൂടെ ഒരുമിച്ചു പുകാവുകകളിൽ കളിക്കുമ്പോൾ രാധികാ എന്നവൾ എന്റെ കാലിന്ദേൽ കല്പം മുളും കൊള്ളുകയാൽ എന്നെ ചുമലിൽ എടുത്ത നടക്കണമെന്ന പറഞ്ഞാറെ അവളോട അപ്രകാരം ചെയ്യാമെന്ന സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞ അന്യോന്യം വിനോദിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത നേരല്ലയോ? ഇപ്രകാരം കാമം മുഴുത്തതന്നെത്താൻ മറന്ന നടക്കുന്ന കാമുകന്മാരുടെ തൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ച കൃഷ്ണനെ ദൈവമെന്ന വിശ്വസിക്കാവതോ? ഇനിയും കൃഷ്ണൻ നിത്യ ബ്രഹ്മചര്യം വ്രതം ഉള്ളവനെന്നും പതിനാറായിരത്തെട്ടു സ്ത്രീകളോട ഇടവിടാതെ ശ്രീധിക്കുന്ന സരസൻ എന്നും, ഭാഗവതം മുതലായ മുഖ്യപുരാണങ്ങളിൽ പറയുന്നതിനാൽ തന്നെ ആ പുരാണങ്ങൾ കൂടെ നേരല്ലെന്ന തോന്നുവാൻ ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ അവറ്റിൽ പറയുന്ന കപട കൃഷ്ണനെ ദൈവമായി വിശ്വസിച്ചാൻ തോന്നുമോ? കൃഷ്ണൻ ഒരിക്കൽ ഗോപസ്ത്രീകൾ വസ്ത്രങ്ങൾ കരേക്ക അഴിച്ചു വച്ചു പൊയ്ക്കയിൽ ഇറങ്ങി മുങ്ങി കൂട്ടി കളിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ വിഴുപ്പു വസ്ത്രങ്ങളെ മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി പേരാലിന്റെ മുകകളിൽ കൊണ്ടു വച്ചു ഒളിച്ചിരിക്കയും പിന്നത്തേ

തിൽ വസ്രങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്ന സ്ത്രീകളോട് കൈ രണ്ടും കൂട്ടി കാട്ടിയാൽ വസ്രങ്ങൾ തരാമെന്ന പറഞ്ഞ ഹാസിക്കയും മറ്റും ചെയ്യുന്ന പറയുന്നത ശരിയോ? അത ദൈവമെന്തെന്തൊ? അനന്തരം കൃഷ്ണൻ കംസൻ എന്ന രാജാവിനെ വസ്രങ്ങൾ അലക്കി കൊണ്ടുപോകുന്ന രജകൻറെ മാറാപ്പ വഴിമധ്യത്തിൽ വെച്ചു പിടിച്ചു പഠിച്ച അവനെ ചവട്ടി കൊന്ന അവൻറെ വസ്രങ്ങൾ അപഹരിച്ചു ഉടുത്തു നടന്നു എന്ന പറയുന്നതും ഭാഗവതത്തിലില്ലയോ? ഇപ്രകാരം പിടിച്ചുപഠിച്ചു കൊല്ലുന്ന ലക്ഷണം ദൈവത്തിനെ കാണുമോ? ഹൃദയം ക്രമക്രമം ക്രമക്രമം ഉണ്ടാകുമോ?

ഇനിയും കൃഷ്ണൻ ഗോപികമാരുടെ വീടുകളിൽ ചെന്നു വെണ്ണ പാൽ മുതലായത കടുഭജിക്കുകയും ആ വകയെ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കുന്ന പാത്രങ്ങൾ ഉടച്ചുകുത്തു അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്ന പറയുന്നത കൃപ എന്ന തോന്നുമോ? ജ്യേഷ്ഠപുത്രന്മാരായ ധർമ്മരാഷ്ട്രന്മാരും അനുജ പുത്രന്മാരായ പാണ്ഡവന്മാരും കൂടി രാജ്യം ലോഭം നിമിത്തമായി കലഹിച്ചു വരുമ്പോൾ അനുജപുത്രന്മാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു കലഹിപ്പിച്ചു ഇരു ഭാഗത്തുമുള്ള രാജ്യശ്രമങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചു ഭ്രാന്താദികളായ ഗുരുഭൃതന്മാരെയും ഭിഷ്ണാദികളായ വിദ്വാന്മാരെയും കൊല്ലിച്ചു ഭയങ്കരമായിട്ടുള്ള കലഹം ഉണ്ടാക്കി തീർത്തതും മേൽപറഞ്ഞ കൃഷ്ണൻ തന്നാകുന്നു എന്ന മഹാ ഭാരതത്തിൽ പറയുന്നത സത്യമോ?

ദൈവത്തിനെ മിത്ര ഭേദവും കലഹകൌതുകവും ഉണ്ടാകുമോ? അയ്യയ്യോ! ഇപ്രകാരമുള്ള മഹാപാപങ്ങളെ ചെയ്യുവാനെ ദൈവമെന്ന പറയുന്നതിനെ

നിങ്ങൾക്കു ഭയമില്ലയോ? നിങ്ങളുടെ ഭദ്രതക്കു
 ഒരുത്തൻ വന്ന നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും പെൺ
 മക്കളെയും അഴിമതി കാണിച്ചാൽ അവനെ മഹാ
 കൃഷ്ണനെപ്പോലെ പഠിപ്പിക്കുകയോ? നിങ്ങളുടെ
 വീടുകളിൽ ദിവസവും ഒരുത്തൻ കടന്നു വീട്ടു പ
 ദാർശ്യങ്ങളെ കട്ടു കൊണ്ടുപോയാൽ അവനെ കള്ള
 നെന്നു പറഞ്ഞു തുറങ്കിൽ വെപ്പിക്കുകയോ? ഇ
 ടയുടെ വീടുകളിൽ ചെന്നു, വെണ്ണ തയിർ മോര
 മുതലായതിനെ മോഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള കൃഷ്ണനെ ദൈവ
 മെന്നു പറയാമോ?

വിഷ്ണുവിന്റെ കാര്യം ഇപ്രകാരം ആയാൽ അ
 വൻ ദൈവമല്ല എന്നുള്ളതു നിശ്ചയം തന്നെ.
 ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ദൈവന്മാരല്ല എന്നു തള്ളി
 കളഞ്ഞാലും ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്ന ശിവൻ സത്യ
 ദൈവമല്ലയോ എന്നു നിങ്ങൾ പറയും. ആകയാ
 ല് അതിനെയും നാം വിചാരിച്ചുനോക്കുക.

ശിവന്റെ മഹിമ.

വിഷ്ണു അസുരകളെ വഞ്ചിപ്പാനായിട്ട ഒരു സ്ത്രീ
 യുടെ വേഷം ധരിച്ചപ്പോൾ ശിവൻ അവളെ
 മോഹിച്ചു അവളോട കൂടെ ക്രീഡിച്ചു എന്നും
 പിന്നെയും അവൻ ശ്രീപാപതിയോട നമുക്കു
 ചൂത പൊരുതുക എന്നും, അതിൽ നി തോറു
 പോയാൽ, നിന്റെ ആദരണങ്ങളെ ഇനിക്കു പ
 ണയം തരണമെന്നും, ഞാൻ തോറുപോയാൽ,
 എന്റെ വസ്തുക്കളിൽ നിനക്കു വേണ്ടി ചൂത എടു
 തുകൊൾക എന്നും വീരവാദം പറഞ്ഞു ചൂതുക
 ളിക്കുമ്പോൾ, ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും കാണുക ശി
 വൻ തോറുപോകയും, അപ്പോൾ പാപതിയെ
 നോക്കി നിന്റെ സാമന്ത്രിയെ കൊളുത്തുമെന്നും, നീ

എന്നെ ജയിക്കയില്ല എന്നും, തോറ്റതു കണ്ടില്ലെ
എന്നും, മുഖിനാൽ വീരവാദം പറഞ്ഞ മാല മുത
ലായ ആദരണങ്ങളെ അഴിച്ചെടുത്തത തത്ര എ
ന്നും മറ്റും പറഞ്ഞതിന്ന വിഷ്ണു സാക്ഷിയായട്ട
പറകയും ചെയ്തു എന്നും, പിന്നെയും ശിവൻ ഒരു
ഓട എടുത്ത ഭിക്ഷാടനം ചെയ്യുമ്പോൾ താരകാവ
നത്തിൽ ചെന്ന അവിടെ തപസ്സു ചെയ്യുന്ന ഋഷി
സ്ത്രീകൾക്കു പാതിവൃത്യഭംഗം വരുത്തി എന്നും ശി
വൻ ശ്രദ്ധപ്രകാശം എന്ന അസൂരനെ തന്നെ പരീ
ക്ഷിക്കുമെന്ന അറിയാതെ, ചൂണ്ടി മരിക്കുന്ന വരം
കൊടുക്കയും തന്നെത്തന്നെ പരീക്ഷിച്ചാനായിട്ട
വന്നപ്പോൾ താൻ ഓടി ഒളിക്കയും മറ്റും ചെയ്തു
എന്ന പറയുന്നില്ലയോ? ശിവനും വിഷ്ണുവും കൂടി
പുണർന്ന ഒരു പുത്രനെ ഉണ്ടാക്കി ആ പുത്രനെ
അല്ലയോ ശാസ്ത്രാവഹനം പേർ പറയുന്നത. അ
വനെ ഒരു ദൈവമെന്ന പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അതും
നല്ല നേരാകവാൻ ഇടയുണ്ടോ? ശിവൻ ഒരു കൊ
മ്പനാനയും ശ്രീപാർവതി ഒരു പിടി ആനയും ആ
യിട്ട കളിക്കുന്ന കാലത്ത ഒരു ആനകുട്ടിയെ ആ
ശ്രീപാർവതി പ്രസവിച്ചു എന്നും, ആ കുട്ടിയായ
യെ ഗണപതി എന്ന പറഞ്ഞ സേവിക്കയും ചെ
യ്യുന്നില്ലയോ? ശിവൻ ഒരു കാട്ടാളനും, ശ്രീ പാർ
വതി ഒരു കാട്ടാളസ്ത്രീയും ആയി കാട്ടിൽ കളിച്ചു നട
ക്കുമ്പോൾ, ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടാകയും ആ പുത്രൻ
കാട്ടാളനും മനുഷ്യ ഭക്ഷകനും ദുരാചാരിയും ആയി
രിക്കുമ്പോൾ അവനെ വേട്ടെക്കാരനായ ദൈവ
മെന്ന പറഞ്ഞ സേവിക്കുന്നില്ലയോ? പിന്നെയും
ശിവൻ മനുഷ്യരുടെ അസ്ഥികൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയ
ആദരണങ്ങളെയും സപ്തഭൂമി കൊണ്ടുള്ള ഭൂമി
ണങ്ങളെയും ധരിച്ച ആനയുടെ തോൽ ഉടുക്കുന്ന
വൻ ആകുന്നു എന്ന പറയുന്നില്ലയോ? ഒരു കാ

ദൃഢന മനുഷ്യരെ ചുട്ട ഭസ്സും നിത്യവും തേക്കുന്ന
 ത നിയമമായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം മ
 ത്ത്യഭസ്സും കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമായി വന്നാറെ,
 അന്ന തന്റെ ഭായ്യയെ ജീവനോടെ ചുട്ടത്ര
 ഭസ്സും എടുത്ത മേൽ പൂശിയപ്പോൾ, ശിവൻ
 അവനെ പ്രത്യക്ഷനായി വേണ്ടുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ
 യും മറ്റും കൊടുത്തു എന്ന പറയുന്നില്ലയോ?
 പിന്നെയും ഒരു സ്ത്രീ ഒരു കുരങ്ങിന്റെയും ഒരു
 ചേവൽകോഴിയുടെയും കാതിൽ ഒരു രുദ്രാക്ഷ കുരു
 കെട്ടിച്ച ഇട്ടതിനാൽ ആ കുരങ്ങിനും കോഴിക്കും
 നാശമില്ലാത്ത സ്വർഗ്വാസം കൊടുത്തു എന്ന പറ
 യുന്നില്ലയോ? ശിവന്റെ വർത്തമാനം ഇപ്രകാരം
 ആകുന്നു എങ്കിൽ ആ ശിവനെ സേവിക്കുന്നത
 യോഗ്യമോ?

സഭോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ ഞ
 ഞങ്ങൾ ഭുഷിക്കുന്നു എന്ന തോന്നരുതെ. ബ്രഹ്മാവ,
 വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നുള്ളവരെ കുറിച്ച ഇവിടെ പ
 റയുന്നത ഞങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത അല്ലല്ലോ. ഒക്കെ
 യും പുരാണങ്ങളിൽനിന്ന എടുത്തത അല്ലല്ലോ. നി
 ഞങ്ങൾക്കു ലഭ്യമായും വെറുപ്പും തോന്നിയാൽ അവ
 ഞങ്ങളുടെ മേൽ അല്ല, നിങ്ങളുടെ പുരാണങ്ങളിൽ
 അത്രെ ചുമത്തേണ്ടത. നിങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചു വര
 ന്ന പുരാണശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയുന്ന പ്രകാരം
 നടന്നാൽ സ്വർഗ്വാസം ലഭിക്കുമെന്ന വിചാരി
 ക്കുന്നവൻ മൺകുതിരയെ വിശ്വസിച്ചു, ആറ്റിൽ
 ഇറങ്ങി കരയിൽ എത്തികൊള്ളാമെന്ന നിരൂപി
 ക്കുന്നവനോട തുല്യൻ ആകുന്നു. അല്ലയോ? ആ
 യതകൊണ്ട നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു വരുന്ന കള്ള
 ദേവന്മാരെയും വ്യാജശാസ്ത്രങ്ങളെയും ഉപേക്ഷി
 ച്ച ഏകനായിരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിലും
 ത്വാൻ തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സത്യ

വേദത്തിലും വിശ്വസിച്ചു നടക്കുന്നത മോക്ഷമാ
ഗ്നം തന്നെ.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

വിഗ്രഹങ്ങളെ കുറിച്ച് .

സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ വെ
ച്ചു വന്ദിക്കുന്നത വ്യഥാ വേല ആകുന്നു. കല്ലിനെ
വെച്ചു പൂജിച്ചാൽ അത ദൈവമാകുമോ? നിങ്ങൾ
എന്ത ചെയ്യാലും അത എപ്പോഴും കല്ലായിട്ട തന്നെ
ഇരിക്കുന്നത അല്ലാതെ, ദൈവമാകയില്ല. ബ്രാഹ്മ
ണൻ പ്രാണപ്രതിഷ്ഠ എന്ന മന്ത്രം എത്ര ജപിച്ചു
കലശം ആടിച്ചാലും അതിന പ്രാണൻ ഉണ്ടാക
മോ? നിങ്ങൾ അതിന ഉണ്ടാക്കിയ വാ കൊണ്ട
സംസാരിക്കുമോ? അതിന്റെ ചെവി കേൾക്കുമോ?
കണ്ണ കൊണ്ട കാണാമോ? അതിന്റെ മൂക്ക മണ
ക്കുമോ? അത തലയാട്ടുമോ? അത കാൽ കൊണ്ട
നടക്കുമോ? അത ഏതെങ്കിലും അറിയുമോ? എ
ന്തെങ്കിലും ചെയ്യുമോ? ഉത്സവ ദിവസങ്ങളിൽ
അലങ്കരിച്ച ആനപ്പുറത്ത കേററി കൊണ്ടു നടക്കു
ന്ന വിഗ്രഹം എന്തെങ്കിലും വിശേഷ വീര്യം കാ
ട്ടുമോ? ആനപ്പുറത്ത കേററി എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന വി
ഗ്രഹം പിടിക്കാതെ കുറെ നേരമെങ്കിലും ഇരിക്കു
മോ? ആരുടെയും സഹായം കൂടാതെ തന്നെത്താ
ൻ ആരാട്ടുമോ? സ്റ്റേഫിതന്മാരേ നിങ്ങൾ കല്പക
ളെയും മരങ്ങളെയും മറ്റും കുമ്പിടുന്നത പ്രയോഗ
ജനം എന്ത? നിങ്ങൾ വന്ന സങ്കടം പഠഞ്ഞ ന
മസ്കരിച്ചാൽ അവകൾ കണ്ട അറിയുമോ? നി
ങ്ങൾ എത്ര സ്മരിച്ചാലും സ്റ്റേഫിതന്മാരോടുകൂടിയോ? അ
വകളെ പൂജിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു നന്മ തരുവാൻ മ

നിയോഗമോ? അവർക്കു സ്പെഷ്യലും കോപവും ബുദ്ധി ശക്തികളും ഇല്ലല്ലോ. ശ്യാസവും സംസാരവും ഇല്ലാത്ത വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്മതിന്മകളെ ചെയ്യാമോ? ഇപ്രകാരം ആയാൽ വിഗ്രഹ വന്ദനം ഏറ്റവും പൂർണ്ണമെന്നു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു അറിയിക്കണമോ? ദൈവം കല്പിതനെന്നു തന്നിരിക്കുന്നതും, മുതുകും മറ്റും അരോപനം, അരി കുത്തുവാനും വീട് മുതലായത പണിയിപ്പാനും മറ്റും മാത്രമല്ലാതെ, വന്ദിപ്പാനായിട്ടു അല്ല. ആകയാൽ ഫലമില്ലാത്ത വിഗ്രഹാരാധനയെ ഉപേക്ഷിച്ചു സന്തോഷവും അനുഗ്രഹങ്ങളും നൽകുന്ന ദൈവ ശുശ്രൂഷയിൽ പ്രവേശിച്ചു, മരിക്കുമ്പോൾ അതിൽ സ്ഥിരമായി നില്ക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം തുണ ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

പാപത്തെ കുറിച്ചു.

ഭൂമിയിൽ ഒരൊട്ടാകെ പാപമില്ലാത്തവൻ ഒരാളാണെന്നു ഇല്ല. വെട്ടുത്ത മനുഷ്യൻ എങ്കിലും, കറുത്ത മനുഷ്യൻ എങ്കിലും, രാജാവു എങ്കിലും ഇരപ്പാളി എങ്കിലും മറ്റും ഭൂമിയിൽ ഉള്ള മനുഷ്യർ എല്ലാവരും പാപം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പാപം എന്നാകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചാൽ അതു ദൈവം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കല്പനകൾക്കു വിരോധമായി നടക്കുന്നതെന്നു പറയാം. പാപം ദൈവത്തെ വണങ്ങാതെന്നു ദൈവം പറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള ജനങ്ങൾ ബ്രഹ്മാവിന്നു ശിവൻ സുബ്രഹ്മണ്യൻ ഗണപതി വീരഭദ്രൻ ഭദ്രകാളി മുതലായ കള്ള ദൈവങ്ങളെ സേവിക്കുന്നതാണെന്നു വിഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതാണെന്നു.

ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അധികം പേർ
 പല പല വിഗ്രഹങ്ങളെ വെച്ചു വന്ദിക്കുന്നു, ആ
 യതും പാപം തന്നെ. ദൈവ നാമം ഭക്തിയോടെ
 പറയുന്നതല്ലാതെ വൃഥാ എടുക്കരുതെന്ന ദൈവം
 കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എത്ര ജനങ്ങൾ ദൈവത്തി
 ന്റെ നാമത്തെ ശങ്കയും വിചാരവും കൂടാതെ എടു
 ത്ത പറയുന്നു. അതും പാപം തന്നെ. മനുഷ്യർ
 മയ്യായായിട്ട ആറ ദിവസവും ചെയ്യുവരുന്ന
 വേലകളെ ഞായറാഴ്ചയിൽ ചെയ്യാതെ മുടക്കി,
 ആ ദിവസത്തെ ഏറ്റവും ഭക്തിയായി ആചരി
 ക്കണമെന്ന ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എത്ര
 പേർ അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ ആറ ദിവസവും
 ചെയ്യു വരുന്ന വേലകളെ ഞായറാഴ്ചയിലും ചെ
 യ്യുവരുന്നു. ആയതും പാപം ആകുന്നു. അപ്പനെ
 യും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കണമെന്ന ദൈ
 വം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എത്ര പേർ അമ്മയപ്പ
 ന്മാരെ നിന്ദിച്ചു വരുന്നു. അതും പാപം. മനുഷ്യ
 ൾ തമ്മിൽ കല ചെയ്യരുതെന്ന ദൈവം കല്പിച്ചി
 റിക്കുമ്പോൾ എത്ര ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ കോപിച്ചും
 കലഹിച്ചും അടിച്ചും കൊണ്ട കൊല്ലുന്നു. ആയതും
 പാപം തന്നെ. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ഭായ്മാരെ അ
 ള്ലാതെ വേറെ സ്ത്രീകളെ ആഗ്രഹിച്ചുപോകരുത എ
 ന്ന ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, എത്ര ആളുകൾ
 അപ്രകാരം നടക്കാതെ വേശ്യാഭോഷം പുലയാട്ട
 മുതലായത ചെയ്യു നടക്കുന്നു. അതും പാപമാക
 ന്നു. മോഷ്ടിക്കരുതെന്ന ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്ക
 ുമ്പോൾ എത്ര പേർ വ്യാജവും ബലാജ്ഞാപനവുമായി
 നടന്ന പരഭവ്യങ്ങളെ അപഹരിച്ചു വരുന്നു. ആ
 യതും പാപമാകുന്നു. കള്ളം പറയരുതെന്ന ദൈ
 വം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എത്രജനങ്ങൾ വ്യാജമായി
 സംസാരിച്ചു കായ്സാധ്യം വരുത്തുന്നു. ആയതും

പാപമാകുന്നു. ആരും തന്റെ അയല്ക്കാരന്റെ വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നു പോലും മോഹിക്കരുതെന്ന ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, എത്ര പേർ അന്യഭവ്യങ്ങളെ മോഹിച്ച അസൂയപ്പെടുന്നു. അതും പാപമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ ഹൃദയം മുഴുവനും ദൈവത്തിൽ വെച്ചു അവനെ കിഴടങ്ങിയിരിക്കണമെന്നും ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എത്ര പേർ സത്യദൈവത്തെ കുറിച്ചു അല്ലമെങ്കിലും ചിന്തിക്കാതെ തങ്ങളുടെ വല്ലാത്ത ആഗ്രഹത്തിന്നു തന്നെ സമ്മതിച്ചു ദൈവത്തിന്നു വിരോധമായി നടന്നുവരുന്നു. അതും പാപം. മനുഷ്യർ എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മക്കളായിരിക്കുമ്പോൾ പല ജാതികളാകുന്നു എന്ന ഭാവിച്ചു വിപരീതമായിരിക്കുന്നതും വലുതായ പാപം ആകുന്നു. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾക്കു വിരോധമായി നടന്നു ഭോഷമായി പ്രവൃത്തിക്കുകൊണ്ടു, എല്ലാവരും പാപ സാഗരത്തിൽ മുങ്ങി കിടക്കുന്നു എന്ന പറക മാത്രമെ കഴിയൂ. അയ്യോ മോക്ഷമാകുന്ന കരയിൽ എത്തുന്നത എങ്ങിനെ?

നാലാം അദ്ധ്യായം.

പാപമോചനത്തെ കുറിച്ചു.

അല്ലയോ സഹോദരന്മാരേ നിങ്ങൾ പാപമോചനത്തിന്നു അനേകം വഴികളെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അവയെ കുറഞ്ഞൊന്നു വിചാരിച്ചു നോക്കുവിൻ. ഫാമത. കാശി രാമേശ്വരം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയാൽ പാപമോചനം വരുമെന്നും നിങ്ങൾ തന്നെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അത വിശ്വസിക്കാമൊ? ഭൂതസ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുന്നതിനാൽ കാൽ വേദന

യ്യം, തളച്ചുയ്യം മുളള കൊള്ളുകയ്യം, വസ്രുങ്ങൾ കീ
റിപ്പോകയ്യം, പണം ചിലവകയ്യം, ശരീരം ക്ഷീ
ണിച്ച മെലിഞ്ഞ പോകയ്യം, പല ഭീനങ്ങൾ പി
ടിക്കയ്യം മറ്റും ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ, പാപം തീരുമൊ?

നാമത. ഗംഗാ മുതലായ തീർത്ഥങ്ങളിൽ പോ
യി സ്നാനം ചെയ്യാൽ പാപം തീരുമെന്ന നിങ്ങൾ
തന്നെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അതും ശരിയൊ? ഗം
ഗാ മുതലായ ആദകളിൽ ഉള്ള വെള്ളവും വേറെ
ഇവിടങ്ങളിൽ ഉള്ള വെള്ളവും വിചാരിച്ചാൽ ഭേ
ദമുണ്ടോ? മഴയാലും മഴക്കുരുവിനാലും അല്ലയൊ
ഗംഗാ നദി നിറഞ്ഞ ഒഴുകുന്നത. ഇവിടെ ഉള്ള
ആദകളും മറ്റും അപ്രകാരം തന്നെ അല്ലയൊ?
അവിടെയും ഇവിടെയും മഴ പെയ്യിക്കയും മലക്ക
രുകൾ ഓടിക്കയും ചെയ്യുന്നത ഒരു ദൈവം തന്നെ
അല്ലയൊ? വിശേഷിച്ചു ഗംഗാ നദിയിൽ വള
രെ ശവങ്ങൾ ചീഞ്ഞ ഭൂവിച്ച ഒഴുകുന്നതാകകൊ
ണ്ടു അതിനെക്കാൾ ഇവിടുത്തെ വെള്ളം നല്ലതെ
ന്നു നിശ്ചയിക്കാം. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇ
ങ്ങുള്ള വെള്ളം കൊള്ളുതെന്നും അവിടുത്തെ വെ
ള്ളം പാപമോചനം ചെയ്യുന്നതെന്നും പറയുന്നത
വ്യാജമല്ലയൊ? ഏത വെള്ളം ആയാലും അതിൽ കു
ളിച്ചാൽ ശരീരത്തിലെ അഴുക്കു പോകുന്നതല്ലാതെ
പാപം നീങ്ങുകയില്ല.

നാമത. പുണ്യങ്ങളെ ചെയ്യാൽ പാപം തീരുമെന്ന
പറയുന്നതും സത്യമാകുമൊ? മനുഷ്യർ പാപികളാക
ുന്നു എന്ന എല്ലാവരും അനുസരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. സ
ർവ്വമനുഷ്യരുടെ ആത്മാക്കളും പാപത്താൽ അശുദ്ധി
പ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങളും പാപ
മുളളവയായിരിക്കുകൊണ്ടു അവർ ചെയ്യുന്ന നന്മകൾ
ഒക്കെയും അവഹംഭാവങ്ങൾക്കു വളങ്ങൾ ആയി തീര.
ുന്നതല്ലാതെ ശുദ്ധി ഉണ്ടാകയില്ലെന്ന സ്പഷ്ടം തന്നെ

ദൈവം പാപികൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെ നന്മയായിട്ട കൈക്കൊള്ളുമോ? വിഷ്ണുവും ശ്രീമിച്ചാൽ ആ ശ്രീമികൾക്കും കൂടി വിഷ്ണും ഉണ്ടാകുമല്ലോ.

ഭാമത. ദൈവം മനുഷ്യർക്കു സർവ്വ ഉപകാരങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനും മനുഷ്യർ ദൈവത്തെ സർവ്വകാലവും സ്മൃതിക്കേണ്ടിയവരും ആയിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവസ്മൃതി കൊണ്ടുപാപം തീരമെന്ന പറഞ്ഞാൽ മതിയാകയില്ല. കടം വാങ്ങിയവൻ കടക്കാരനെ സ്മൃതിച്ചാൽ കടം തീരമോ? അതും വണ്ണം തന്നെ പാപം ചെയ്യുവാൻ ദൈവസ്മൃതി ചെയ്യാൽ പാപം തീരുകയുമില്ല. ഇതുവരെയും പാപങ്ങൾ ചെയ്തിട്ട ഇനി മേൽ നന്മയായി നടന്നാൽ പാപമോചനം വരുമെന്ന ചിലർ പറയുന്നത സത്യമാകുമോ? നല്ല പുണ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത കൊള്ളാമെന്നിരിക്കിലും മുൻ ചെയ്ത പാപങ്ങളെ ഒഴിപ്പാൻ കഴികയില്ല. ഇനിയും കേൾപ്പിൻ. വെണ്ണീർ പൂശിയാലും രുദ്രാക്ഷം തുളസി മണിമാലകൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടാലും പുരാണങ്ങളെ വായിച്ചു പൂജിച്ചാലും നാമകീർത്തനം ചെയ്യാലും നമഃശിവായ എന്നുള്ള പഞ്ചാക്ഷരം ജപിച്ചാലും അഷ്ടാക്ഷരം ഉപാസിച്ചാലും യാഗം ചെയ്യാലും കാവടി കെട്ടിയാലും വൃതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചാലും ഭൂമി പ്രദക്ഷിണം ക്ഷേത്രോപവാസം മുതലായത ചെയ്യാലും വേഷ്ടങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടാലും വനവാസം യോഗം സന്യാസം തുടങ്ങിയുള്ളത ചെയ്യാലും പാപങ്ങൾ അധികമാകുന്നതല്ലാതെ അല്പമെങ്കിലും പോകുന്നതല്ല. പാപങ്ങളെ ഒഴിപ്പാൻ മനുഷ്യന തീരുമാനം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല.

രക്ഷ നമ്മിൽ നിന്നല്ല മേലിൽനിന്നു വരണം. അതിന്റെ വഴി കേൾപ്പിൻ. ദൈവം തൻറ ഏകജാതനായ പുത്രനെ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ നശിച്ചു പോകാതെ നിത്യജീവൻ ഉണ്ടാ

കേണ്ടതിന്ന തരുവാൻ തക്കവണ്ണം എത്രയും ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. പാപം കൊണ്ട നശിക്കുന്ന നമ്മുടെ മേൽ ദൈവപുത്രൻ ദയതോന്നി അവൻ മനുഷ്യവതാരം ചെയ്തു. ഞരം ഭൂമിയിൽ മുപ്പത്തമൂന്നു വർഷം വസിച്ച സർവ്വ മനുഷ്യരും അറിയത്തക്കവണ്ണം അനേകം അതിശയങ്ങളെയും അത്ഭുതങ്ങളെയും പ്രവൃത്തിച്ചു. അവ കുറെ സംക്ഷേപിച്ച ഇവിടെ കാണിക്കാം. അവൻ കുരുടക്കു കാലയും, ചെകിടക്കു കേൾവിയും കൊടുത്ത, ഊമരെ സംസാരിക്കുമാറാക്കുകയും, മുടവന്മാക്കു നടപ്പാൻ ശക്തി കൊടുക്കുകയും, കുഷ്ഠരോഗം മുതലായ മഹാ വ്യാധികളെ ഒഴിക്കുകയും, മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുകയും, പിശാചുകളെ പുറത്താക്കുകയും, കാറ്ററിനെയും കടലിനെയും കല്ലന കേൾപ്പിക്കുകയും മറ്റും പല പല അതിശയങ്ങളെ ചെയ്തിരിക്കുകയും, തന്റെ നടപ്പുകൾ കൊണ്ടു സന്മാർഗ്ഗം ഇന്നപ്രകാരമെന്ന മനുഷ്യക്കു കാട്ടി കൊടുക്കുകയും സത്യാപദേശം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ ശുദ്ധമുള്ള നടപ്പും ദിവ്യോപദേശവും യഹൂദന്മാരുടെ ദോഷപ്രവൃത്തിയെ ശാസിക്കുവാൻ അവർക്കു അസൂയ തോന്നി; അവനെ കൊല്ലുവാൻ തക്കം നോക്കി, ക്രിസ്തു ഞരം കൃഷ്ണന്മാരെ വിരോധിക്കാതെ താൻ വന്ന കാര്യം നിവൃത്തിക്കേണ്ടുന്നതിനായി ക്ഷിമിച്ചു; തന്നോട് ചെയ്ത കൃഷ്ണതകളെയും അനുഭവിച്ചു, അവരാൽ കുരിശിൽ തറെക്കപ്പെട്ടപ്പോഴും താൻ ദൈവത്തോട് ഇവരോട് ക്ഷിമിക്കേണമെ എന്നും കൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ സമയത്തു സൂര്യൻ ഇരുണ്ട മയങ്ങളുകയും ഭൂകമ്പമുണ്ടാകുകയും കല്ലുപകൾ ഇളകി വിടങ്ങുപൊട്ടുകയും മറ്റുമിങ്ങിനെയുള്ള അതിശയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. മരിച്ച ശേഷം അവന്റെ ശരീരം കല്ലറയിൽ വെക്കപ്പെട്ട ശേഷം അവൻ മൂന്നാം ദിവസം

ജീവിച്ചു എഴുന്നീറ്റു ശം ഭിവസം വരെ ഭൂമി
യാൽ താമസിച്ചു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു വേണ്ടത്ത
ക്കു ഉപദേശങ്ങളെ ചെയ്തു. െരും ഭൂമിയിൽ എല്ലാം ത
ന്നെ കുറിച്ചു പ്രംസഗിക്കണമെന്ന കല്പന അരു
ളി സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തു െരും ലോകത്തിൽ ചെയ്ത അത്രെയും പ
ണ്ണമാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ അനു
സരിക്കയും നീതിയും ശുദ്ധിയുമുള്ള വഴിയുടെ നട
ക്കയും ഒരു അക്രമക്കാരന വരേണ്ടുന്ന മരണം അ
നുഭവിക്കയും ചെയ്ത തനിക്കായിട്ട എന്ന പറവാ
ൻ പാടുണ്ടോ ഇല്ലല്ലോ. മനുഷ്യജാതിക്കു വേണ്ടിട്ട
ത്രെ നമുക്കു ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തിയില്ലാതെ ഇരിക്കു
ന്ന ദൈവകല്പനകളെ അവൻ നിവൃത്തിക്കയും ന
നമുക്കു വരേണ്ടുന്ന മരണം അവൻ അനുഭവിക്ക
യും ചെയ്യതിനാൽ നമ്മുടെ ചുമതലക്കു ജാമ്യനാ
യി തീൻ എന്നു മാത്രമല്ല. നമ്മുടെ പാപമായ കടം
അവൻ തീർത്ത കൃതി. യാതൊരുത്തരെങ്കിലും കടക്കാ
രന ഭൂവും കൊടുക്കാതെ അന്യായം പ്രതികളായി
പ്രവഹരിച്ചു കടം പെട്ടവന്റെ വസ്തുവകകൾ വി
ല്പിച്ചു കടക്കാരന ഭൂവും കൊടുപ്പാനോ കടംപെട്ട
വനെ പാറാവിൽ പിടിപ്പാനോ വിധിച്ചാൽ മദ്ധ്യ
സ്ഥനായി ഒരുത്തൻ കടമ്പെട്ടവനെ വേണ്ടി ജാമ്യ
ൻനിന്ന കടം ഏറ്റ കൊണ്ടാൽ കടമ്പെട്ടവനെ ഒ
ഴിവും സൌഖ്യവും വരികയില്ലയോ. അത പോലെ
നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ യേശു ക്രിസ്തു പാപിയുടെ
മരണത്തെ ചോദിക്കുന്ന ദൈവനീതിക്കു സ്വമര
ണത്താൽ തൃപ്തി വരുത്തി പാപിയുടെ പാപ ബ
ന്ധം തീർത്ത രക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നാം യേശു
ക്രിസ്തുവിനെ മദ്ധ്യസ്ഥനായിട്ട കൈക്കൊള്ളുന്ന
തത്രേ പശ്ചാത്താപമാകുന്നു. ക്രിസ്തു ഗുണപാനും നമ്മുടെ പാ
പബന്ധമായ കടത്തിന്നു ജാമ്യനും രക്ഷിതാവും.

ആകുന്ന പ്രകാരം അരികയും അവനെ കൈക്കൊണ്ട വിശ്വസിക്കാതെ ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ഔഷധം ഗുണമുള്ളതെന്നും രോഗ ശാന്തി വരുത്തുന്നതിന്നു തക്കതെന്നും അറിഞ്ഞിട്ട ആയത സേവിക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന പ്യാധിതനെ പോലെ ആകുന്നു, ഇപ്രകാരമുള്ള ദുഷ്ടരോഗിയുടെ ഭിന്നം വർദ്ധിച്ചു ചാകുന്നത അവന്റെ സ്വന്ത കുറ്റത്താൽ ആകുന്ന പ്രകാരം തന്നെ പാപി ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കാതെ പാപത്തിൽ നശിച്ചു നരകത്തിൽ വീഴുന്നത തന്റെ സ്വന്ത കുറ്റത്താൽ ആകുന്നു. ദൈവം പാപങ്ങളിൽനിന്നു വിട്ടു നല്ല മാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്നു ക്രിസ്തു മുഖാന്തരമുള്ള രക്ഷ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ആരെയും നിർബന്ധിക്കയില്ല. എന്നാലൊ അല്ലയോ അഡ്വാനിച്ച്. ഭാരം ചുമന്നും നടക്കുന്നവരെ നിങ്ങളും ഒക്കെയും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ തൺപിടിക്കും എന്ന സഭാകാലവും ദൈവത്തിന്റെ തിരുവരുളപ്പാടാകുന്നു.

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളെ കുറിച്ചു.

നാം ഭൂലോകത്തിൽ എന്നും മരിച്ചു പോകാതെ ഇരിക്കയില്ല. വലിയവരും ചെറിയവരും മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മരണത്തിങ്കൽ ശരീരം മാത്രം നശിക്കുന്നതല്ലാതെ ആത്മാവു നശിക്കില്ല. ആത്മാവു ശരീരത്തെ വിട്ടുമാറിയാൽ പിന്നെയും ജനിക്കുമെന്നു നിങ്ങളും പറയുന്നതു സത്യമല്ല. അല്ലയോ സഭോ ഭരണാദികൾ നിങ്ങളും ഞങ്ങളും കാര്യങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞു നോക്കുവിൻ സുഖകരമായ സ്വർഗ്ഗമെന്നും ദുഃഖകരമായ നരകമെന്നും രണ്ടു ലോകങ്ങളും ഉ

ണ്ട. നാം മരിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെങ്കിലും നരകത്തിലെങ്കിലും പോകേണ്ടി വരും. സ്വർഗ്ഗലോകം ഭോഷവും മറ്റും കളങ്കവും ഭയവും വിശപ്പും ദാഹവും ഇല്ലാതെ ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്നതാകുന്നു. അവിടെ വ്യാധിവ്യസനങ്ങളും ക്ഷയഭുജങ്ങളും ശാപപ്രലാപങ്ങളും ഇളക്കവും ശീതോഷ്ണങ്ങളും മരണവും ഇല്ല. ദൈവ കൃപ അവിടെ വസിക്കുന്നവരുടെ മേൽ ഒരിക്കലും ഇളക്കം കൂടാതെ ഇരിക്കുന്നു. പരിപൂർണ്ണ ശുദ്ധത്വം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ലോകമാകകൊണ്ടു അവിടെ ബുദ്ധിക്ക് ഗ്രഹിച്ച കൂടാത്ത സൗഖ്യങ്ങളും സന്തോഷവും ഉണ്ടാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗസുഖങ്ങളെയും സ്വർഗ്ഗമഹത്വങ്ങളെയും വർണ്ണിക്കുന്നതിന ഒരുത്തന കഴികയില്ല. ദൈവം ക്രിസ്തുവിനാൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർക്കു ആ രാജ്യത്തെ നിത്യവാസസ്ഥലമായിട്ടു കല്പിച്ചു കൊടുക്കും, അത അനുഭവിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാരും ലഭിക്കാത്തവർ നിർഭാഗ്യന്മാരും ആകുന്നു. നരകം എത്രയും ഭയങ്കരമായുള്ളതാകുന്നു. അവിടം ശുദ്ധിയും സുഖവും സന്തോഷവും ഇല്ലാതെ മറ്റും മയമാരിക്കുന്നതാകുന്നു. അവിടെ ദാഹവും വിശപ്പും ഭയവും വർദ്ധിച്ചു കഠിനമായ ഭുജങ്ങളുണ്ടാകകൊണ്ടു അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ അഗ്നിസാഗരം പോലെ ഇരിക്കുന്ന നരകത്തിൽ തന്നെ കിടന്നു പാപ ശിക്ഷകളെ അനുഭവിക്കുന്നതല്ലാതെ അവിടെനിന്നു തെറ്റി പോവാനും പാടില്ലായ്മയാൽ കരഞ്ഞും പല്ലു കടിച്ചും ഭയമാകുംവണ്ണം നിലവിളിച്ചും ഇങ്ങിനെ സഹിച്ചു കൂടാത്ത വ്യസനങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്ന അവസ്ഥകളെ പറവാൻ പോലും ഒരുത്തനും ആളാകുന്നതല്ല. ദൈവം തന്റെ കല്പനകളെ അനുസരിക്കാത്തവരെ അടച്ചു മറുപിടിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ ഇപ്രകാരം ഭയങ്കരമായ നരകത്തെ കല്പി

ച്ചിരിക്കുന്നത, അത സഹിക്കുന്നത എത്ര കഷ്ടം ആകുന്നു.

അല്ലയോ സ്നേഹിതന്മാരേ നിങ്ങൾ മരിച്ചാൽ റം രണ്ടു ലോകങ്ങളിൽ ഏതിൽ ചേരുവാൻ പോകുന്നു എന്ന അറിയേണ്ടായൊ? നമ്മുടെ വേദം കല്പിക്കുന്നത കേൾപ്പിൻ. വിധിനാളിൽ ന്യായ കർത്താവായ ക്രിസ്തു ഇടത്തഭാഗത്തിലുള്ള ദുഷ്ടന്മാരോട ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ നിങ്ങൾ എന്നെ വിട്ട പിശാചിന്നും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും ഒരുക്കപ്പെട്ട എന്നേക്കുമുള്ള അശ്ശിയിലേക്കു പോകുവിൻ എന്നും വലത്തഭാഗത്ത ഇരിക്കുന്ന നീതിമാന്മാർക്കു എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ വരുവിൻ ലോകത്തിന്റെ ആഭിമുഖത്ത് നിങ്ങൾക്കു ഒരുക്കപ്പെട്ട രാജ്യം അവകാശമായി അനുഭവിച്ചു കൊള്ളുവിൻ എന്നും വിധി കല്പിക്കയും ചെയ്യും.

പ്രാർത്ഥന.

എല്ലാ വെളിച്ചത്തിന്നും സുഖത്തിന്നും ഉറവായിരിക്കുന്ന ദൈവമേ, നീ ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും അവയിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളെയും ഉണ്ടാക്കി കാത്ത രക്ഷിച്ചു വരുന്നു. പിറന്ന നാൾ മുതൽ നീ ഇനിക്കു അനേകം നന്മകളെ ചെയ്തു. എന്നാൽ ഞാനൊ നിനക്കു കീഴടങ്ങാത്തവനായി, നിന്റെ കല്പനകളെയും ലംഘിച്ചു, നിന്നെ അനുസരിക്കാതെ വിട്ട ദൂരമായി അലഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും പാപവഴികളിൽ വീണു. എന്റെ ഹൃദയവിചാരങ്ങളും നടുപ്പുകളും എത്രയും അശുദ്ധിയായി പോയി. ഞാൻ നിന്റെ കോപത്തിന്നും നരകശിക്ഷയ്ക്കും പാത്രമായി തീർന്നു. എന്നാൽ നീ സ്നേഹമാകുന്നു എന്ന ഞാൻ ഓർക്കുന്നുണ്ടു. ഞാൻ നരകത്തിൽ

വിഴാതെ മോക്ഷത്തിൽ ചേരുന്നതിന്നും, നീ ന്യ
 ണ്റെ ഏകപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അയച്ചു
 വല്ലോ, എന്റെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അവൻ പാ
 ട പെട്ടു, തന്റെ ജീവനെ തന്നുവല്ലോ. അവ
 ണ്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തെയും മരണത്തെയും നോ
 ക്കി അവ നിമിത്തമായിട്ടു എന്നെ പാപവന്ധ
 നങ്ങളിൽ നിന്നു വിട്ടു ഒഴിച്ചു രക്ഷിക്കേണമെ.
 സൌഖ്യവും സന്തോഷവും അറിയാതിരിക്കുന്ന
 ഹൃദയത്തെ സമാധാനപ്പെടുത്തേണമെ. പാപ
 സ്തേഹത്തെയും എന്നിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി നി
 ന്നക്കു വിരോധമായിട്ടുള്ളതിനെ വെറുപ്പാനും ത്രാ
 ണി തരേണമെ.

നിന്റെ തൃക്കണ്ണുകൾ എന്നെ എപ്പോഴും കാണു
 മെന്നു ദാർശ്വ ദയഭക്തിയോടെ നടപ്പാൻ സഹാ
 യിക്കേണമെ. ശേഷിക്കുന്ന ആയുസ്സു കാലം പാപ
 ത്തിന്നായിട്ടല്ല നിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായികൊ
 ണ്ടു ചിലവഴിപ്പാൻ തുണയ്ക്കേണമെ. മരണം
 അടുക്കുന്ന സമയം ക്രിസ്തുവിനെ പ്രത്യേകം മുദക
 പ്പിടിച്ചു ആ വലിയ യാത്രയിൽ അവൻ വഴി
 കാട്ടുന്നതിനായിട്ടു നീ കൃപ ചെയ്യേണമെ. അവി
 ടെ എത്തിയ ശേഷം നിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഇ
 രുന്ന എല്ലാ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവരോടും കൂടെ നി
 തൃസൌഖ്യവും കൃപാകടാക്ഷവും പ്രാപിക്കേണ്ടതി
 ന്നു നിന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാ
 മത്തിൽ ശരണമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

നി
യച്ച
പാ
അവ
നോ
സ
മെ.
ഒന്ന
പ
നി
ത്ര
അ
പ
പ
ക
നം
മുക്
പ
അ
ഇ
നി
ന
ന

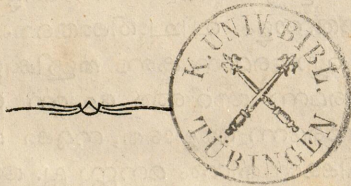
1869g.

1854
hoxa mārgam
(malayalam)

മോക്ഷമാഴി.

BY

Rev. J. G. BEUTTLER.

2nd Edition. 3000 Copies.

COTTAYAM: C. M. PRESS. 1859.

Ci. XIV. 57.53 2

